

OAMENI INGENUNOCHIATI CE SARUTAU MANA 'NTINSA CE-I LOVISE.

Otind mi se încrete^{vo}pilea la cele ce relatau unele persoane cunoscute despre ele, sau despre alții si angajamentele luate. Voi trece peste relatările celor trecuti prin Ajud censemne la capitolul respectiv și voi aminti despre național țărănist, național liberali, poate si alții.

Dumitrescu Alexandru-Coltesti, avocat si fost deputat de Vâlcea în 1937 după ce fusese primarul orasului Râmnicului Vâlcea, "muștrat de conștiință", printre alte articole a publicat în Glasul Patriei: "Confesiunea unui vechi național țărănist" spune printre altele:

Singurul eveniment important din timpul primariatului meu a fost pavoazarea festivă a orașului pentru sărbătoarea urcării pe tron a lui Carol II-lea... Nici după încheierea acestei guvernări dezaastroase n'am tras consecințele si n-am părăsit PNT-ul cum ar fi trebuit s'o fac... Începusem să-mi dau seama de falsitatea poziției mele... M'am alăturat grupării țărănist-radicală inițiată de Grigore Iulian, plecat si el din PNT adânc nemulțumit de trădarea programatică... În 1942 m'am reîntors în PNT. Reveneam la matcă dintr'o apreciere superficială a marilor transformări produse pretutindeni de-al doilea război... Astăzi îmi dau seama că am făcut atunci o gravă eroare în care am persistat până când evenimentele și realitățile de mai târziu mi-au deschis ochii... Cărdășia țărănist-liberală a încercat prin tot felul de intrigi și manevre să oprească în loc roata istoriei... În alegerile din 1946, alegătorii vâlceși care în 1937 îmi acordaseră încrederea lor, alegându-mă deputat pe lista țărănist-radicală, m-au respins de această dată. (n.n. Nu pomeneste că s'au produs cele MAI GROSOLANE FALSURI OARE înregistrat vreodată, în vreo țară din lume, adică inversarea rezultatelor)... Astăzi îmi dau seama de falsitatea poziției mele din trecut. Revoluția socialistă în România s'a desfășurat împetuș și a triumfat definitiv. A tăgădui înseamnă o curată absurditate..."

Un altul, Ionel Pop, fost deputat în mai multe legislaturi, fost ministru subsecretar de stat la Interne, nepotul lui Maniu a fost scos din închisoare datorită prieteniei cu Petru Groza și Mihai Sadoveanu și pus în Comitetul de repatriere al românilor, nu s'a lăsat mai prejos și a scris:

Experiența mea de om care trăiesc în patrie și prin aceasta fiind la curent cu toate prefacerile ce au loc astăzi aici, calitatea mea de român care se bucură de fericirea poporului său, mă îndeamnă să spun lucrurilor pe nume. Roata vremii nu e retrogradă, ea nu-și schimbă drumul de înaintare, porbind pe cale inversă. Sistemul socialist se dovedește mai trainic, mai viabil, decât cel burghezo-moșieresc, care se găsește în evidență decadentă. O dovedesc realizările materiale și spirituale cu care se poate mândri țara noastră a le înfăptui în regimul socialist."

Dar cel mai combativ se arăta Petre Gheță ieșit din închisoare după ce trecuse peste "mormântul mamei lui", cum o declarase de multe ori în Jilava. În articolele publicate în "Glasul Patriei" ataca si pe liberali în "Politica de jaf... și pe PNT în "Feudalii lui Maniu" și nu uita nici pe cei plecați peste ocean, închinându-i un articol și lui -Mihail Fărcășanu.

După ce batjocorește în stil comunist adversarii regimului instalat de Moscova, a trecut și la ponegrirea celor din exil pentru a se jucăra în angajamentul luat față de domnul colonel politic.

Ca să fie cât mai pe plac comuniștilor a atacat si monarhia atribuindu-i acțiune imaginare regelui Mihai și afirmând că înlăturarea s'a datorat poporului, nu la ordinul Moscovei. Plin de rea credință ca și Petre Gheță s'a arătat și Alexandru Hodoș batjocorind în versuri atât monarhia cât și sărbătorile naționale.

Li s'a pus condeiul în mână și altor "grațiați" precum Vladimir Străina, Romulus Diana și alții.

Santaajul lipsit de scrupule practicat de domnul colonel s'a aplicat în cazul profesorului universitar Alexandru Herlea. Condamnat în odioasa înscenare a securității amintită mai sus, a fost dus grav bolnav în Octombrie 1962 în secția de reeducare unde ca pret al tratamentului i s'a cerut să dea o declarație de desolidarizare, de critică a partidului, de aversiune față de cei ce reușiseră să plece din țară și de laudă a regimului instaurat de Moscova.

A făcut-o arătând "camarila" "FNT fără a o compara cu nomenclatura comunistă, a scris despre procesele "scandaloase" fără condamnări, dar fiind forțat să omite miile de procese și mai scandaloase înscenate de comunisti în care s'au condamnat oameni nevinovați confiscându-li-se averea și lăsându-le familiile pe drumuri (omțând chiar procesul în care el fusese condamnat). După disprețul aruncat asupra celor din refugiu a încheiat declarația cerută:

"Dacă ar exista un cât de redus simț patriotic, aceste persoane ar trebui să aibe inițiativa de a renunța la orice activitate. Văzând succesele reale și strălucite ale guvernării populare, să se reîntoarcă în țară, să se așeze în liniște și pace la înfăptuirea operei de construire a socialismului, în frumoasa noastră țară, pe linia trasată de regimul democrat popular. Numai aceasta este o atitudine justă și ar forma datoria lor față de popor și țară. Sântem dator să renunțăm la superficialitate, să privim problemele politice cu seriozitate și în adâncimea lor, să renunțăm la interesele personale, la fantezii romantice și să ne supunem comandamentului realităților, de la care nici un om cinstit și luminat nu poate face abateri.

Dacă acest comandament nu se poate impune în mintea fugărilor, activitatea lor își va pierde de la sine actualitatea în fața creațiilor noastre și guvernele protectoare vor fi puse în situația să le demante ajutoarele și patronajul, ceea ce cerem de la aceste guverne."

Și numai după această "autoanaliză" a fost grațiat prin Decretul din 3-01-1963,

Spre deosebire de acest mesaj forțat, am avut posibilitatea să-i citesc memoarele prof. Alex. Herlea și să văd descrierea suferințelor din închisoarea Brașov și sublinierea numelor călătorilor securității de acolo după 15-08-1949. Acestea au fost scrise după ce a scăpat de sub ochiul vigilent al d-lui "colonel".

Tot la un santaaj s'a recurs și în cazul lui Al. O. Teodoreanu-Păstoral, ieșit grav bolnav, boală ce se tot agrava. Prin presiuni și promisiunea acordării pensiei ca și în cazul Mariettei Sadova, i s-a luat un articol pentru "Glasul Patriei" în care tinta ar fi fost lupta dintre C. Vigoianu și M. Fărcășanu pentru conducerea exilului. După ce-și imaginează Păstoral că cei doi se "improșcă reciproc cu sudalmi naționale, unele inedite, altele cunoscute, totdeauna cordiale, sub privirile băstinașilor amuzați." Încheie în stilul lui umoristic cu o epigramă pusă în gura lui Fărcășanu:

"Treci Oceanu ? Visoianu!
Iar treci apa? Dai de Papa!
Nu-i a bine. Ce pot face?...
Trec la tine Papanace!"

În acest decor de apoteoză ar încheia astfel Mihail Fărcășanu, cu un cuplet de operetă, epilogul tragi-comediei jucate de fostele partide istorice, și încheie articolul Păstoral: "Căci cine și-ar fi închipuit că tânărul "cărturar liberal" va străbate atâtea mări și țări, pentru a întinde mâna ucigașilor lui Nicolae Iorga și I. GH. Duca."

Deci scopul reeducării consta în a promova delajaunea la scară națională, în a arunca cu noroi în partidele politice adversarii comunismului, în a pune gri morarhia și pe acei ce reușiseră cu riscul vieții să ajungă în lumea liberă și să atragă atenția lumii civilizate drama poporului român și pericolul la care trebuie să se aștepte și ea.

După ce vreo trei ore am parcurs din curiozitate ziarele, am găsit o serie de nume cunoscute care erau liberi, convingându-mă și mai mult că este o manevră în a compromite oamenii în fața de eliberare, am lăsat "materialul documentar" pe masă și am plecat în curte unde mă așteptau cu nerăbdare, fiindcă întrevăderea a fost foarte lungă (eu cu mine în samă)

AGENTII DE CAMERA IN ACȚIUNE

În zilele următoare, și au fost multe la număr, când unul, când altul se intereseau prin întrebări iscusite și iscoditoare să afle cât mai mult despre cele discutate cu dl. colonel.

Rămăneau dejamăgiti când le spuneau că n'am discutat ci doar am citit.

Nu era zi în afară de sărbători când să nu fie chemat cineva la "discuții", așa se cheamă turnătorii. Alții mergeau și scriau făcându-și "autoanaliza". Se vorbea că tocmai terminase Cernovodeanu 600 de pagini despre trecutul lui cu toate raclele, dar mai mult despre viața dusă în jurul regelui, pe când fuseseră colegi de clasă. Securitatea era interesată de toate amănuntele și își găsisse omul care de abia aștepta să fie sgândărit.

Tot cu această ocazie am aflat că despre Rege fufese depășit Cernovodeanu de Ion Mocsoni Stârcea. Acesta după rolul ingrat avut în procesul Iuliu Maniu în care a luat 2 ani, n'a fost eliberat la expirarea pedepsei. A fost ținut în continuare la S.S.I., în case conspirative, prin MAI și anchetat în legătură cu Lucretiu Pătrășcanu și legăturile acestuia cu Casa Regală și oamenii politici. Rolul lui Stârcea a fost și mai ingrat în această afacere, înscenând un "complot" făcut la sugestia lui Pătrășcanu, cu o căruță de arme aduse la Bulci-Săvârșin, din Iugoslavia și a mai adus în închisoare 5-6 țărani din regiune... Prin 1960 Stârcea fusese adus de la Ajud la Ministerul de interne unde i se creaseră condiții de scris și unde a dat randamentul de circa 2.000 de pagini. Și după ce a terminat de scris, fiind cumpărat și de soție care se găsea în Elveția, i s'a dat voie să întregească familia. Se zice că Regele care era tot în Elveția, nu a sta de vorbă cu el.

Cernovodeanu era puțin intrigat că nu reușise să scrie mai mult, în timp ce Vasile Gheorghe, coleg cu el de reeducare reușise să ajungă la 800 de pagini. Avea totuși satisfacția că-l depășise pe Ion Negoitescu care predase circa 300 pagini.

La insistențele agenților care nu se mai făceau, ci erau în întrecere între ei, le-am spus că d. colonel este un om ce îți prezintă "documente" și ai ce discuta cu el.

Cu insistență ^{mi-a spus} Ion Marinache ca să nu pierd ocazia, să-mi văd copilul, că d. colonel este dornic să-mi rezolve problema.

Mi-a spus Marinache, că i-a promis domnului colonel că-și pune obrazul pentru mine și să mă aducă, că să stea de vorbă cu mine.

Am rămas uluit și i-am zis:

"Dar de ce nu ieșiți d-voastră și aveți nevoie să dați garanții pentru alții?"

"Desigur am să ies și eu. Deocamdată cazul meu este în studiu și după ce se vor convinge de sinceritatea mea, voi pleca. Nu vezi că aici toți caută să-și rezolve problema, acum când ni s'a oferit această șansă. Uite în ce condiții suntem ținți înainte de a pleca acasă?"

-Dar uite în ce condiții au fost ținți comunistii în închisori, și uite că cei de drept comun se bucură de un regim și mai bun ca noi?"

Și din acel moment am evitat să mai stau de vorbă cu Ion Marinache, ^{pentru tatăl meu}

FRICȚIUNILE INTERNAȚIONALE SE SIMT ȘI ÎN JILAVA

Nichita Hrușciov s'a deplasat la București în 1963 să ceară României integra-re economică în C.A.E.R. traducându-se cu o dependență față de URSS, Cehoslovacia și Germania comunistă; refuzul primit a făcut pe români să contraatace și să organizeze la București cu ocazia a 15 ani de la naționalizarea industrială o mare Expoziție cu realizările în domeniul economic și industrial.

Pe lângă relațiile ce se făceau prin ziare în acest sens, domnul colonel a ținut ca să detinutii să cunoască evenimentul pe viu.

În luna Octombrie 1963, într-o dimineață, au fost luați Ion Marinache și Nicolae Penescu din mijlocul nostru și n-au mai venit la masa de prânz. Au fost aduși seara înainte de închidere, cu înviițintarea de a povesti tot.

Cel mai volubil și entuziast a fost Marinache. Ne-a spus că la poartă li s-au dat haine civile și au plecat cu mașina mică împreună cu domnul colonel și în-

că o persoană, spre Soseaua Giurgiului arătându-li-se "măreția" blocurilor, au continuat drumul pe alte artere în lucru ajungând pe drumul Ploieștiului care i-a dus la Brazi. Au fost coborși și li s'a explicat despre combinatul de la Brazi care era în lucru, precizându-li-se rolul ce-l va avea în economia independentă a României. La întoarcere s'au oprit la Casa Scântei, din nou coborși din mașină și după ce li s-a dat câțiva lei de buzunar i-a invitat să intre în "Expoziție". Li s'a spus că pot merge pe unde vor, să vadă ce vor, cu banii să-si ia ce doresc de mâncare sau băutură de la bufetele din fațintă și chiar să stea de vorbă cu persoane pe care le-ar întâlni. Li s'a mai precizat că nu vor fi urmăriti de nimeni și să stea cât cred că este necesar să se intereseze și după aceea să revină în locul din fața intrării de unde plecau.

Zile de arindul Marinache a reluat povestirea și mai ales detaliile ce le remarcase la cererea unuia sau altuia, dar mai ales a lui Vasile Gheorghe care se mira de parcă ar fi fost căzut de pe lună, ca să poată fi auzit chiar în birou de domni politruci.

Au continuat chemările la birou și întrebarea dacă li s'a povestit în amănunțime pe unde au fost și ce au văzut, din mărețele realizări ale clasei muncitoare.

Mai mult, în timpul acestor discuții, Ion Mihalache i-a cerut colonelului ca la eliberare să-i se dea bani să poată vizita litoralul despre care se vorbește, cu atâta admirație și în străinătate.

Pentru a ni se îmbogății cunoștințele, într'o zi ni s-au dat Documentele referitoare la Congresul XX al partidului comunist din URSS prin care N. Hrusciov demasca politica criminală a lui Stalin. Ored că a fost cartea cea mai solicitată și așteptată ca să-ți intre în mână. A fost devorată de câțiva dintre noi, pentru a face cunoștință cu toate dedesubturile politicii lui Stalin. Erau semnalate numeroase cazuri de procese fabricate (ca la noi), crime oribile, împușcarea a 98 membrii ai comitetului central (adică 70 %), represiunea împotriva țărănilor ce refuzau colectivizarea și nenumerabilele crime abominabile ... Toate acestea erau după aceea discutate între noi, iar unii au sblințit asemănarea celor petrecute acolo, cu situația celor prin care trecusem și noi.

Vigilenta era însă prezentă. Ion Negoitescu s'a dus la ofiterul politic și a spus că în loc să vedem justetea liniei autocritice am început să criticăm regimul comunist român după crimele săvârșite în Rusia de partidul comunist. Poate au mai sesizat și alții acest aspect "negativ" ziceau reeducații, cert este că domnul colonel a tras concluzia că unii trunsi de "intentele mârșinoase" ale partidului care urma să ne redea societății edificatii asupra greselilor trecutului, și ne-a luat -Carte-, spunând:

"Aici toți sunteți solidari și veți răspunde cu toții dacă nu puteți să-i convingeți și pe ceilalți despre realitatea și intentele urmărite".

O MOMENTA ARUNCATĂ REEDUCĂȚILOR

Intr'una din zile s'a încărcat o dubă cu 5-6 reeducați și au fost trimisi la Văcărești să li se îndrepte gara. Alegii au fost pe "sprânceană". La întoarcere au povestit cu lux de amănunte despre drumul și discuțiile nevinovate avute de Nicolae Penescu cu o deținută (Hodos Rodica) ce era separată într'o celulă a dușei, și prin care se afla câte politice erau la secția femeii și câteva name dintre ele. După acest drum, 2-3 zile a fost liniște, unii erau chemați la discuții "libere" ca de obicei, până într'o zi când domnul colonel n'a mai trimis țigări ca de obicei. În schimb au apărut "domni politruci la fereastră care ne-au spus că domnul colonel e supărat rău, că s'a dat dovadă de neșinceritate.

Vai. Îți era mai mare mila când îi vedeai, oameni în toată firea, frământându-se, tănguindu-se, întrebându-se: Oare ce am făcut, cu ce am greșit, să discutăm cu domnul colonel cu cărțile pe față, fiindcă nu avem nimic de ascuns.

Și au început să ceară raport, ba unul, ba altul, dar nici unul nu era chemat. Într'o seară insistând pe lângă căpitanul politic, trecând pe la fereastră în timp ce se cerând o mână de ajutor în a afla motivul politruții, li s'a răspuns: Văcărești.

Și a început bietul Vasile Gheorghe să se vâicărească: Eu le-am spus să nu vorbească cu femeia. Asta trebuie să fie. Dar domnul Penescu n'a ascultat. :

Si Oernovodeanu cu săcăitul lui ,a intervenit Lazăr Ștefănescu,ne-a încurcat plecarea!

-Măine dimineată mă înscriu la raport a spus Vasile Gheorghe. Și eu merg a sărit Lazăr Ștefănescu.

S'au înscris la raport a doua zi la domnul colonel,dar n-au fost chemați. Au repetat înscirarea ziua următoare,tot fără succes.

A treia zi s-au înscris 4-5 persoane. In sfârșit au fost primiți trei.

Lucrurile s-au lămurit. Discuția cu detinuta care s'a dovedit mai sinceră. (de fapt Rodica fusese turmătoare și lucra în mijlocul femeilor,și a fost folosită ca martoră a acuzații în procesul doctorului Paul Sinescu care o protejase în timpul consultațiilor cu detinutii).

In celule au continuat discuțiile cu acuzații,vehemente împotriva "vinovaților".

Un prim semn de reconciliere a fostat în apariția la fereastră cu țigări pentru fumători. Atunci a izbucnit și Boșca Mălin:

-Mă derbedeilor,vă bateti joc de niste oameni lipsiti de apărare! Vreți să faceți din totii turnători! Mă de abia aștept să vină ziua să vă pun pe margineu, santului ,scârbe ce sunteți!" (Expresia lui Bosca a fost reală).

Reeducatții au sărit cu gura la Boșca:Nu ți-e rușine să vorbești așa cu domni ofiteri politici și să-i insulți?"

-Astia ofiteri? ăștia oameni? Sunt niste nemernici care au schingiuit la Aiud și sug vraga neamului românesc.

Intre timp căpitanii s-au făcut nevăzupuți.Si i-a luat Bosca la rând pe Reeducati,pe cei ce nu mai terminau cu bătutul în ușa...

După câteva zile Boșca a fost luat cu bagajele si dus la spital fiind bolnav după aproape 15 ani ,și i se refuza trimiterea.Condiția Bosca nu accepta.

A urmat si trimiterea la scurt timp a lui Radu Livezeanu pentru operatie la ochi.

Încă un eveniment care a dat loc la comentarii a avut loc în Noiembrie 1963, a fost asasinarea lui John Kennedy ,la Dallas de către Oswald Lee.A doua zi a urmat asasinarea asasinului de către Jak Ruby(patronul unui local de noapte) în incinta închisorii din Texas.

Ziarele cu aceste stiri au fost citite si comentate pe toate fețele pentru a se putea descifra dedesubturile,dar era greu în temniță unde nu aveai ca stiri decât ce ți se da de către administratie,noi fiind de ani de zile izolati. *Ștefan, după multi ani, n'a vorbit despre comandita de asasinare a lui Kennedy, care n'a cunoscut cu totii lui Kennedy,*

AGENTII SE FORMAU IN REEDUCARE

Pe lângă activitatea de luare la cunoștiință a informațiilor dirijate spre noi prin ziare sau cărți,era o altă care interesa pe ofiterii politici și de care se ocupau reeducatii ce se angajaseră deja în scris să servească regimul.

Pentru mine se ocupau în permanentă patru,ale căror note informative le-am găsit în dosarul personal și parte din ele le am în fotocopii. Cei patru se numeau:Vasile Gheorghe, Manta Dbagomir,Marinache Ion și Ștefănescu Lazăr. Cei care erau în primul rând vizati se numeau Boșca Emil-Mălin,Ionițoiu Cicerone și Livezeanu Radu.

In nota informativă recapitulativă dată după 6 luni de observatie,acel Vasile Gheorghe care probabil era un fel de sef de colectiv ,pe 7 pagini,cu exemple descrie pozitia negativă a mea (Ionițoiu) :

"Spre deosebire de Bourceanu care încearcă să abdice la pozitia sa integral rezistentă,Ionițoiu nici nu încearcă măcar să lupte cu propriul său conștiință vechi pentru a se debarasa de el și a-l înlocui cu altul corespunzător unui proces de reeducare.Si desi am stat o jumătate de an în contact direct cu el,n-am reusit aproape nimic,până acum să-i schimb modul de a gândi și a se manifesta... După venirea lui Radu Livezeanu în camera noastră,Ionițoiu a început să fie mai rezervat,mai retras,dar am crezut că este numai impresia vagă a noastră,a mea și a lui Manta...dar ea s'a desfasurat vizibil după venirea lui Boșca Mălin,când cei doi "eroi" ai rezistenței au trecut la ofensivă împotriva noastră,când au început să ne provoace zilnic cu aprecieri negative la adresa pozitiei noastre și a regimului politic de astăzi....

"pe măsură ce raporturile noastre cu cei doi(Boșca și Livezeanu) se înăspresc, relațiile dintre ei și Ionitoiu deveneau tot mai prietenești...l-am pus pe Manta să stea de vorbă cu Ionitoiu și să-l determine să iasă din pasivitate pentru că dacă continuă astfel se va arunca o umbră asupra poziției sale... Manta a vorbit cu Ionitoiu chiar în ziua aceea fapt care a dus la o discuție violentă în curte, auzită și de alții în care i-a interzis lui Manta și mie (Vasile Gheorghe) să-l mai dădăcim, căci el știe ce face, că fiecare să-și vadă numai de treaba lui, că nu este venit aici să facă pe educatorul politic al altora...fiindcă cine l-a băgat în pușcărie pe degeaba, acela trebuie să-l și scoată etc. N-am dezarmat nici după aceasta și l-am rugat pe Manta să stea de vorbă cu el...nu știu ce a vorbit și mi-a spus că -pe Ionitoiu l-am pierdut complet...De la această dată, de la mijlocul lui Noiembrie Ionitoiu ne-a evitat complet...în cameră a început în nenunțate rânduri să ia poziție alături de punctele de vedere ale celor doi.

După ce Bourceanu începuse să-și scrie declarația, voind să-l determine și pe el...l-am întrebat față de ceilalți dacă am autorizat lui ca atunci când voi fi eventual întrebat de organele politice, pot să le comunic și ei este hotărât să iasă să scrie. În loc să-mi răspundă la întrebarea mea direct, Ionitoiu a început din nou să vocifereze, arătând că organele politice îi cunoșc situația lui, știu ce vrea el, că vrea să-l ducă la spital și nu este trimis, și că cine i-a încurcat situația politică, acela să i-o descurce, etc... În concluzie, până la această dată, dacă pot trage nădejde că Bourceanu ar putea să se curețe de balastul spiritual ce-l mai stăpânește și să-și ar putea limpezi situația în procesul său de reeducare, despre Ionitoiu nu pot spune același lucru, pentru că atitudinile sale din ultimul timp l-au arătat ca pe un om care este stăpânit total de mentalitatea veche și că nici măcar nu încercă să se dezbrace de ea, și-o afirmă în plus cu mult venin, cu multă răutate, dușmănie... (din declarația lui Vasile Gheorghe, str. Donca Simo 21-Orăiova).

După ce am fost pedepsit cu 3 zile de izolare pentru atitudine irreverențioasă de cadre, deoarece am protestat împotriva lipsei de tratament medical, prin care se urmărește sanfajul și favoritismul, o "sursă" adică informatorul "Ion Marian" real Marinache Ion a fost chemat de ofiterul politic, căp. Horja Gheorghe și anchetat în legătură cu atitudinea mea. În urma acestor discuții avute pe 12 Decembrie 1963 a relatat, iar politrucul a transmis colonelului:

"Ionitoiu Cicetone are în cameră o atitudine de expectativă față de problemele politice discutate, ba câteodată negative. Face discuții foarte des asupra suferințelor lui din închisoare și el arată că este complet nevinovat și că pe el această problemă îl preocupă de a-și dovedi nevinovăția... Sursa l-a făcut atent odată la plimbare că dacă înțelege să intre pozitiv în procesul de reeducare atunci să aibe și în cameră o atitudine pozitivă în o serie de probleme ce se ridică mai ales acum când avem 2 oameni, Boșca și Livezeanu, care sunt negativi. Ionitoiu a spus că pe el nu-l preocupă chestiunea aceasta, ci numai faptul că este nevinovat...."

Căp. de securitate Horja Gh concluzionează: Acesta (Ionitoiu) are o atitudine refractară și o poziție de nerecunoaștere a faptelor sale infracționale săvârșite, de fiecare dată făcând caz de acest lucru.

Măsură: Se va mai organiza cu acest deținut 2-3 discuții individuale, după care vom propune conducerii penitenciarului să fie trimis la muncă în deltă.

Sarcini: I s-a dat sarcină agentului ca în discuțiile ce le va purta cu Ionitoiu să stabilească ce urmărește el să obțină prin memoriul ce vrea să-l adreseze Consiliului de Stat și cum motivează el nevinovăția. Pe data de 25 Decembrie 1963 colonelul a pus rezoluția: Să nu fie transferat până nu aveți aprobarea conducerii serviciului "K".

Ion Marinache a fost ridicat cu bagajele în jur de 20 Dec. 1963 și a plecat. După eliberare, în Sept. 1964 am aflat de la Bărbuș Ion care era operat la spitalul de la Văcărești, că a fost trimis acolo cu misiunea ca să-l convingă să-și facă procesul de conștiință și să -și fixeze poziția în fata procesului de reeducare. După aceea a fost grațiat. La fel a fost grațiat și Manta Dragomir din reeducarea de la Văcărești.